

speede nogle egentlige nationale forslag op, hvor vi udfaser præcist, hvor vi tager hånd om tingene, og hvor Danmark er foregangsland.

Jeg synes, det ville være flot og fint, hvis vi blev overhalet indenom af den internationale udvikling, men enhver med kendskab til det her område ved, at der intet sker internationalt, at der intet sker i EU, og at EU faktisk gør det værre. Det kunne jo godt være, at fru Pernille Blach Hansen havde ret. Det kunne jo godt være, at EU var foregangsland. Det kunne da godt være. Men det er desværre ikke tilfældet. Kemikalietrykket stiger og i særdeleshed i EU, hvor kemikoncernerne jo ikke har lidt at skulle have sagt, men er en integreret del af beslutningsprocessen.

O.k., så siger man fra ministerens side: Jamen vi er enige i målene. Ministeren siger, at vi har gjort noget på ftalatområdet. Det er rigtigt. Vi har gjort noget på blyområdet. Det er rigtigt. Vi har gjort noget, hvad angår opløsningsmidler. Det er rigtigt. Vi har gjort noget, hvad angår flammehæmmere. Men hvad angår de generelle initiativer, har man ikke haft kræfter til det. Der sidder man fast. Man er i en fastlåst politisk position.

Så har et kerneargument fra den socialdemokratiske ordførers side været, at effektlisten er et dårligt redskab. O.k., men så er det dog interessant, om ikke nogle af de andre lister, man har, eller noget andet materiale, som Miljøstyrelsen udarbejder, kunne danne udgangspunkt for en effektiv liste.

Det spørgsmål, der står tilbage, er jo just: Hvorfor må vi ikke have lov til at bruge den faktiske viden, vi har i dag, de faktiske rapporter, vi har i dag, når vi gang på gang har fået at vide, at de og de stoffer virker sådan. Sidst har vi fået en revurdering af listen over uønskede kemiske stoffer. Vi fik i Status- og perspektiver for kemikalieområdet, Miljøstyrelsen 1996, en liste over, hvordan de forskellige stoffer virker, og så kommer de i de forskellige produkter.

Det der argument om nikkell kommer jo ikke bag på mig, også jeg kender det, men Miljøstyrelsen har gjort det bedre. Regeringen er bange for sin egen skygge. Erhvervsministeren er bange for sin egen skygge. Tør ikke. Man har embedsmænd til at gøre noget, men at tage sig selv alvorligt, ja, det var farligt.

Venstre har sagt det vel efter Venstres målestok positive, at man kan sige, at det dog er vigtigt, at vi kan tilvælge miljøvenlige produkter. Vi andre må så tilføje, at vi synes, det er vigtigt, at

de bliver produceret, og at de bliver godkendt. Jeg skal ikke lægge skjul på, at Enhedslisten vil slås for en grøn mærkning, der ligger i forlængelse af den røde mærkning, altså grønne økologiske produkter også inden for kosmetik m.m.

De Konservative kom med en interessant melding om, at oplysning skal være relevant. Det er korrekt. Jeg er meget enig med De Konservative deri, men så er det jo netop interessant, når man har en solcreme med 10 stoffer i, om forbrugeren rent faktisk må få at vide, hvilke virkninger disse stoffer har – ja eller nej? Men vi deltager gerne fra Enhedslistens side i en drøftelse af, hvorvidt man så at sige kommer med overflødig information.

I øvrigt skal jeg ikke undlade at bemærke, at det er interessant, at De Konservative altid, i hvert fald når det drejer sig om sundhedspolitik, er så opmærksomme over for de hormonforstyrrende stoffer, men det kniber, synes jeg, med at finde redskaber til, hvordan man inddæmmer og reducerer disse hormonforstyrrende stoffer.

Det mest opløftende i den her debat var jo sådan set meldingen fra SF og Kristeligt Folkeparti, og jeg vil så pleje nøje omgang med disse to partier og diskutere, men jeg kan forstå, at de er bange for en alt for kødelig tilnærmelse, men jeg skal da så i første omgang gøre det pr. e-mail, det er så i orden. Vi kan diskutere, hvordan vi kan finde nogle modeller, og jeg ved ikke, om jeg er naiv, hvis jeg så vil sige, at det kunne være noget, der kunne inspirere regeringen. Jeg ved det ikke, for jeg er jo klar over, at den her model ikke kan inspirere regeringen, og vi vil gerne prøve at finde nye redskaber, meget gerne. Jeg tror også, at vi kan det med udgangspunkt i den solide viden, som regeringen selv ofrer tid på at fremmane.

Men spørgsmålet er, om regeringen tør bruge den. Jeg tror, det er dér, et ydmygt sted brænder.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Søren Kolstrup var jo endnu en gang oppe at svinge med de helt store ideologiske faner. Jeg synes bare, han et par gange kom til at svinge sig lidt højere op, end benene kunne bære.

Et eksempel var, da hr. Søren Kolstrup sagde, at EU ikke er en del af løsningen, men en del af problemet. Der er jeg helt, helt uenig.

Er Enhedslisten ikke enig i, at kemikalieproblematikken er international? At med de bevægelser vi har af varer, går kemikalier i varer altså også på tværs af grænser, og kan Enhedslisten